

[Korsgaard.]

mende, da Bevillingen blev indsat, endnu kan siges at være til Stede i en saadan Grad, at det trods de vanskelige Tider, vi befinder os i, er naturligt at opretholde Bevillingen, eller om den bør nedsættes væsentligt.

Naar man ser paa Finanslovsforslaget 1932—33, hvis Gennemgang Finansudvalget nu er færdigt med, vil vi, som er Medlemmer af Finansudvalget — men for øvrigt ogsaa Tingets Medlemmer gennem den Tale, Finansministeren holdt ved Fremlæggelsen —, være klar over, at der efter visse Linier er foretaget Nedsættelser af de frie Bevillinger. De Nedsættelser, Finansministeren paa Ministeriets Vegne har stillet Forslag om, er imidlertid ret skematisk; i det store og hele nedsættes de frie Bevillinger vel med 10 pCt., men en enkelt, nemlig Rejseunderstøttelser, nedsættes dog langt mere. Paa dette Punkt har Ministeriet allerede imødekommet Forslagsstillerne, og vi fra konservativ Side kan kun hilse dette med saa meget mere Tilfredshed, som det konservative Folkeparti for nogle Aar siden stillede Forslag om en stærk Nedsættelse af Rejseunderstøttelserne. Men selv om man altsaa paa dette Omraade rent principielt har imødekommet det Krav, vi her rejser, er vi dog vedblivende af den Mening, at det kunde være i høj Grad ønskeligt at faa nedsat et særligt Udvalg — om det skal være paa 9 Medlemmer eller flere, er naturligvis ikke det afgørende. Endvidere maa den Tidsfrist, som ångives i Forslaget, nemlig den 1. December, ændres, hvis Forslaget i øvrigt bliver vedtaget, idet Tiden er saa stærkt fremrykket, at det ikke er muligt at faa en Indstilling fra et saadant Udvalg inden den Dato. Men alt taget i Betragtning, hvor meget eller hvor lidt der nu vil komme ud af en saadan Behandling, mener vi altsaa, at det vil være ønskeligt — og vi tror ogsaa, at man nærer et saadant Ønske i store Dele af Befolkningen —, at man gennem et særligt Udvalg, naturligvis med den bedst mulige Assistance fra Ministeriets Side, gennemgaar ikke mindst de mere betydelige Udgiftsposter, som falder ind under de frie Bevillinger, og herved faar enten nogenlunde Sikkerhed for, at man ikke ad Besparelsens Vej kan komme syndeligt videre, end der allerede er stillet Forslag om gennem Finanslovsforslaget, eller, hvad vi haaber, kommer til det Resultat, at ikke helt faa Beløb vil kunne nedsættes betydeligt, uden at den Skade,

der forvoldes, ophæver den indvundne Fordel.

Vi haaber paa et velvilligt Syn paa Forslaget. Det er for os ikke i særlig Grad partipolitisk, men det drejer sig om et Problem, som vi tror interesserer den almindelige Befolkning, og vi henstiller altsaa, at man gør Forslaget til Genstand for den mest velvillige Behandling.

Finansministeren (Bramsnæs): De Forudsætninger, under hvilke det foreliggende Forslag er stillet, er, saa vidt jeg kan se, i det allervæsentligste bortfaldet. Ved Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget blev der foretaget en gennemgribende Nedsættelse paa de frie Bevillinger, og Resultatet heraf viste sig da ogsaa i meget væsentlige Besparelser paa en Række Omraader. De specielle Ting, der er nævnt her i Forslagets Bemærkninger, er Honorarer og Kontorudgifter. Hvad Honorarerne angaar, bliver Spørgsmaalet om, hvorvidt Statens Honorarer er for høje eller eventuelt for lave, undersøgt i Lønningsraadet paa Foranledning af en Opfordring, der blev rettet til mig i Fjor i en Udvalgsbetænkning. Naar denne Behandling i Lønningsraadet er tilendebragt, er det sandsynligt, at den resulterer i et Forslag, som jeg til den Tid vil fremsætte her i Tinget. For dette specielle Spørgsmaals Vedkommende mener jeg altsaa ikke, at der er Grund til at skabe nye Organer. For Kontorholdsudgifternes Vedkommende kan jeg sige, at dette Spørgsmaal ved Forberedelsen af Finanslovsforslaget blev gennemarbejdet, og jeg tror ikke, der i Øjeblikket er mere at opnaa paa dette Omraade. Der er indført væsentlige Besparelser, men dette hindrer naturligvis ikke, at det var muligt paa Finanslovsforslaget, saaledes som det blev fremlagt, at finde Omraader, for hvis Vedkommende man mente, at Udgifterne kunde sættes endnu længere ned, eller finde Poster, hvor en Nedsættelse ikke var foretaget, men hvor en saadan kunde foretages. Jeg udtrykte, da jeg fremlagde Finanslovsforslaget, mit Haab om, at Folketinget vilde være mig behjælpeligt paa dette Omraade, fordi en Begrænsning af Udgifterne paa det nuværende Tidspunkt er nødvendig. Selve Tanken om saadanne eventuelle yderligere Besparelser vil jeg altsaa ikke indvende noget imod, den ligger paa Linie med, hvad jeg kunde ønske, men det forekommer mig, at den her foreslaaede Form ikke kan anvendes. At nedsætte et Udvalg, som ved Siden af Finansudvalget skulde foretage Nedsættel-